

Bestyrelsens beretning til stævne 2011 i Gram.

Af forbundsformand Arne Christensen.

For omkring 14 dage siden, var der en brandkaptajn, der spurgte ; hvorfor i alverden er det vi skal tage til stævne / delegeret møde i Sønderjysk Frivillig Brandværnsforbund. Der kan lægge flere ting bag, at man stiller spørgsmålet, men som jeg under alle omstændigheder, et eller andet sted, finder foruroligende.

Et kunne være, at man er af den opfattelse, at man er så stramt styret af sin kommune og af regler i det hele taget, at arbejdet i forbundet ikke har nogen relevans overhovedet.

Det kan også være, at man ikke mener, at indholdet her på dagen, er værd at køre ex antal kilometer for og bruge et par timer på, i godt selskab.

Det første vil jeg her i min beretning prøve, at mane til jorden.

Det andet behøver jeg Jeres hjælp til. Det er på denne dag vi i fællesskab for lagt de ydre rammer, som bestyrelsen skal arbejde efter. Hvilke interesser områder der bør have størst prioritet. Drøfte den nuværende situation for vores unikke indsats her i det sønderjyske - inklusive de forhindringer, mange også står med. Lægge den strategi vi mener, der gavner os bedst i den uforudsigelige fremtid. Plus så mange andre ting.

Så jeg er glad for, at I alle er mødt op, kære brand kammerater. Vi burde dog være flere – vi burde være her alle. Så jeg håber, at I hver især, i jeres lokale områder, vil slå et slag for, at man møder op her og dermed gør en indsats for, at vi også i fremtiden har et forbund der kan være med, til at arbejde for, at bevare nogle vilkår, som både vores arbejdsgivere og de enkelte brandværn kan leve med.

Men som sagt er første betingelse herfor, at interessen er tilstede i de enkelte værn.

Jeg håber under alle omstændigheder, at vi får et godt stævne her med en god debat. Det havde vi sidste år i Løjt, hvor vi i det hele taget havde en god dag – så tak til Løjt frivillige Brandværn for et godt og gnidningsfrit arrangement.

Jeg vil gerne, i forlængelse af før nævnte sige, at jeg af hele mit hjerte håber, at det lidt faldende deltagerantal her til stævnet ikke hænger sammen med manglende entusiasme og interesse for vort system, i det hele taget.

Det kan unægtelig være svært, at undgå hvis man ikke ved om man, som brandværn er købt eller solgt, sådan som mange oplever eller har oplevet det. Eller at alle de store forandringer der er i samfundet, går stik imod de rammer vi hidtil har haft og levet rigtig godt under – vender tilbage til dette.

Men det er så her jeg må opfordre til, at man virkelig tager i arbejdstøjet og viser hvilket stof vi er gjort af. Det er i modgang mange bliver stærkest og det tror jeg også gælder os. Uanset om man er ramt af interne problemer i værnet, eller varslet om andre tider, eller måske endda lukning, af kommunen, er der kun et at gøre.

Man må sætte sig ned og lave en analyse.

Hvad er man oppe imod – hvori består problemet?
Hvilke krav er man stillet overfor?
Hvorhen vil man gerne nå?
Hvordan når man så derhen og er det realistisk?

Få disse forhold rigtig godt gennemarbejdet og så få lavet en handlingsplan.
Som jeg vil starte med, at sige, godt kunne være en lukning. Altså, at det er det, man når frem til, er den bedste og så sandsynligvis, eneste løsning, jamen så vil jeg tage hatten af for de der erkender det.

Og så sætte planen i værk.

På professionel og sober vis. Jeg vil sige, at alt andet er dødsdømt på forhånd. Altså tage kampen op og argumenterer for sine synspunkter de rigtige steder – som I godt kender, hvor er.

Modsat, enten at true med bål, brand og alverdens ulykker. Eller bare sige til kommunen ; så nu stopper vi med, at køre fra i dag og så kan I henvende Jer hvis I vil noget.

Som I udmærket ved er hele vores arbejde igennem de sidste mange år blevet mere og mere professionelt, for næsten hver dag der er gået. Noget som i hvert fald har glædet mig meget og som jeg altid har arbejdet og stadig arbejder efter. Hvilket jeg ikke er i tvivl om også gælder de fleste af Jer.

Det gælder så også i en forhandlings situation. Og uanset om det er på et skadested eller en forhandling man står i, ærgres det mig utrolig meget, at skal høre eller læse, når nogen af vores værn har båret sig uprofessionelt ad, og det synes jeg ikke helt vi er sluppet for.

Heldigvis, vil jeg skynde mig at sige, er det kun i forhandlinger m.v.
Der har aldrig været nogen, der har kunnet sætte en alvorlig finger på noget af det arbejde vi har lavet – det kommer der heller aldrig til. Da der ikke er nogen grund til, at være naiv vil jeg konstatere, at havde der det, var det helt sikkert, at vi havde hørt det, for sådan er det. Men det vil jeg gerne takke Jer alle for. Fantastisk at vi stadig i 2011 leverer så flot et stykke arbejde uden, at vi internt har måttet ændre på ret mange af vore grundlæggende holdninger og retningslinjer.

Men som sagt mener jeg man bør bevare den attitude, også selvom man er derude, hvor man langt fra føler man får den behandling af kommunen, som man fortjener. Men for sin egen skyld, for sine kollegaer og endelig for hele systemets skyld, synes jeg ikke pressen skal kunne bringe nogle historier, hvor man bruger befolkningen som gidsler i sin egen forhandlings situation..

Situationerne jeg her nævner er de steder, hvor kommunen har bedt om en plan for hvordan man vil håndtere de krav de stiller. Ofte samtidig med, at man beskriver hvor store besparelser, man kan finde indenfor budgettet.

Som rent faktisk er nogenlunde det vi har bedt om de sidste par år- nemlig, at vi bliver inddraget i beslutningerne, som jeg så trods alt håber, man føler, man har været. Her tænkes på værnene i Sønderborg og Aabenraa.

Så ligesom jeg beder værnene om en professionel opførsel i disse situationer vil jeg selvfølgelig i høj grad gøre det samme overfor kommunerne.

Hvor min holdning ikke har ændret sig, de senere år.

Jeg mener og håber stadig at kommunen sætter sig til bordet. Hvor der bør sidde både en beredskabschef, en beredskabskommission, og i det hele taget nogle politikere med en borgmester i spidsen. Som lægger en langsigtet plan for hvordan beredskabet skal være i kommunen. Ikke kun lige nu, men gerne en 5 – 10 år frem. Mere kan vi nok desværre ikke forlange. Den plan bør alle kommunens værn så inddrages i og have størst mulig indflydelse på.

Hvor jeg så håber man derfra kan gå ind i nogle forhandlinger. Som ikke skal være anderledes end alle andre forhandlinger. Man går konstruktiv ind i arbejdet. Man er indstillet på både at give og tage lidt. Alt andet er dødsdømt på forhånd. Man forhandler under samme hammel, som med garanti giver det bedste resultat.

Når man så i den konkrete situation er nået så vidt, og resultatet skal føres ud i livet, kan det godt være at nogen vil blive ramt hårdere en andre. Men det kan med al sandsynlighed så ikke længere undgås.

Her er det så man i sit stille sind skal glæde sig over, at man sidder og laver justeringer i forhold til de nuværende forhold. Man sidder ikke og forhandler om vores system skal overleve eller ikke.

Når det er sagt – og det mener jeg er sagt som en formand for hele vores system, bliver nødt til, at sige det – så er jeg klar over at det er svært, at se sådan på det de steder hvor tæppet bliver trukket væk.

Efter rigtig mange år med en indsats, der skal opleves for, at man kan forstå det, er det bare så uretfærdig, at samfundets udvikling gør, at der pludselig ikke er behov for ens eksistens mere.

Jeg vil derfor gerne benytte denne lejlighed, til at sige alle Jer brandfolk i nedlagte værn tusind tak for den helt unikke indsats i hver især har ydet igennem de utrolig mange år.

Jeg håber I trods alt vil bevare stoltheden og interessen for vores system. Det har både I og vi fortjent.

Vi vil også gerne være med til på en eller anden måde, at organisere alle Jer, der pludselig står uden værn. Til dette behøver vi dog hjælp fra Jer. Hvordan I kunne tænke jer det. Og måske også nogle praktiske opgaver i et udvalg eller hvordan vi nu organiserer det.

Jeg vil heller ikke undlade, at nævne at rundt om os, eller ved siden af os, har vi vore venner i beredskabsforbundet. Deres tankegang og holdninger ligger lige op af vores. Så det vil også være nærliggende, at ligge noget af den energi, som man ikke længere kan bruge i det frivillige brandværn, hos dem. For også af den kanal kan man bevare forbindelsen til brandværnene og beredskabet i det hele taget.

Dette afsnit har været forbeholdt de udfordringer vi har haft det sidste års tid med vore arbejdsgivere. Men jeg nævnte kort, at vi også står med andre udfordringer. At samfundet ændrer sig i en retning, der gør at ikke så mange har lyst til, at yde et stykke frivillig arbejde.

I hvert fald ikke i den størrelses orden vi arbejder efter. Og det er ærgerligt – brand ærgerligt. Ikke kun for os, men i høj grad også for den generation og samfundet i det hele taget.

Vi mærker det konkret på 2 måder.

Den ene er, at ånden i de enkelte værn ændrer sig. De unge mennesker der bliver optaget nu, kommer oftr at yde en professionel indsats. Drikke en hurtig kop kaffe og så hurtig ud af døren igen og hjem. Det er selvfølgelig meget godt. Klart bedre end slet ikke, at kan få folk. Men når det er sagt vil jeg alligevel advare – nej opfordre, alle Jer unge. Vores system lever, eller overlever om I vil, på grund af det sociale og kammeratskabet imellem os. Derfor må i nødvendigvis sætte noget tid af til det også. Ellers er jeg alvorlig bange for vi kører på lånt tid. Jeg siger ikke det skal være i en grad som for 25 år siden, men bevares, det skal det.

Den anden udfordring, er at vi måske ikke har en så naturlig tilgang til værnene, som vi også var forundt for 25 år siden. Det er der efterhånden ikke det store nyt ved. Det er et område der har haft såvel jer i værnene som vores, bevågenhed i nogle år. Vi har også hver især prøvet nogle ting. Som også har haft effekt i flere tilfælde. Men der er stadig steder, hvor det kniber og det vil være en vedvarende udfordring. Som vi dog nu har fået en unik mulighed for, at sætte ekstraordinært ind overfor.

Der er fra central hold afsat 3 millioner kroner i både 2011 og 2012 til hvervning. Som beredskabsforbundet har fået til opgave at, stå for styringen af. Til dette er der ansat 2 konsulenter Jesper Koch, som dækker det østlige Danmark og Henrik Stage som dækker det vestlige og dermed os. Henrik vil præsentere sig selv og sit virke, senere.

Vi har allerede i bestyrelsen haft et par møder med Henrik og har også de første planer, om hvervekampagne her i Sønderjylland, i støbeskeen.

Som har 2 strenge.

Den ene er den generelle omkring vores system og om vores behov. Hvor vi der laver nogle ting der vil dække os alle. Derfor benyttes her de lidt større medier. Radio, tv og busser. Den anden streng er så ganske lokal. Lokal kan her dække over en hel kommune, en del af en kommune eller bare et enkelt værn – det bestemmer man, lokalt. Her er det en folder vi planlægger. Med lokal tekst og billeder, med en beskrivelse af behovet. Som skal uddeles til alle borgere.

Endelig arbejder vi på en t shirt til hver enkelt brandmand, som så også bliver til en reklamesøjle.

Som alt sammen bliver struktureret på den måde, at det hele kører samlet hen over 3 uger. Hvor vi massivt via medierne sætter fokus på emnet. Samtidig med at man lokalt sender brochurer ud. Hvori der blandt andet står en dato, hvor vi alle på en gang afholder åbent hus. Det bliver nødt til, at være den samme dag. Helt konkret er det planlagt til at starte i uge 43 og slutte, med som sagt åbent hus, eller lignende arrangement i uge 45.

Det er alt sammen noget vi rent praktisk tager os af i bestyrelsen. Vi koordinerer det også, og sørger også for finansieringen – jeg skal sige, at den på nuværende ikke endegyldig er på plads for disse ideer.

Derfor bliver det også lidt take it or leave it, princippet. De forhold der bliver gældende skal man indordne sig under. Det gælder f. eks. når vi sender en fotograf rundt og tage billeder af de stationer der skal i folderen og de personer der skal interviewes. Modsat har vi ikke en chance for, at få det hele til, at gå op.

Men vi håber I alle tager godt imod og selvfølgelig er med. Og at det bliver en kæmpe succes med mange ansøgninger til de enkelte værn. Vi vil selvfølgelig også tage kontakt til de enkelte beredskabs chefer og forelægge dem det.

I kommer snarest til, at høre mere konkret om detaljerne – så snart vi har dem på plads.

Som sagt er dette kommet fra central hold – ministeren.

Hende er der måske nogen der lige har hørt til FKB's årsmøde. Hvor hun igen, igen lagde vægt på det vigtige i, at bruge frivillige i redningsberedskabet.

Hvor jeg synes det var dejligt, at høre at netop vi og vores system blev trukket frem af hende. Nemlig da hun i generelle vendinger beskrev de frivillige og ikke mindst deres vilkår. Jeg vil her tillade mig, at citere et par af bemærkningerne :

2011 er frivillighedens år. Året hvor Danmark og EU har sat fokus på vigtigheden af frivillighed.

De frivillige kan meget når motivationen er tilstede.

Dog er det ikke motiverende for den frivillige at uddanne sig til funktioner, som ikke anvendes eller til opgaver der ikke efterspørges – som for eksempel visse akutte opgaver, hvor der kun sjældent er behov for de kommunale frivilliges assistance.

De kommuner, og her tænker jeg selvfølgelig specielt på Sønderjylland, som med godt udbytte anvender frivillige til akutte opgaver – såsom udrykning til brandslukning – skal naturligvis fortsætte med det.

Citat slut.

Det tillader jeg mig, at kalde ros fra ministeren. Ærgerligt, at hun ikke kunne møde op her i dag og komme med den her.

Et af de helt konkrete områder, som hun også nævnte, hører ind under det, vi kan kalde nytænkning. Nemlig forebyggelse. Det er ikke i sig selv nytænkning, men det er det til gengæld, som en del af vores arbejdsområde. Som hun udtrykker, med fordel kan varetages af frivillige i kommunen. Det kan jeg faktisk levende forestille mig kunne være et meget givtig emne for os. Hvor vi finder nogle relevante områder, hvor vi sætter ind overfor vores lokale befolkning. Et sted kunne være røgalarmer, men der findes uanede muligheder også andre ting end lige brand. Det kunne måske være vand i stedet. Men prøv, at tænke den tanke hver især. Få nogle gode ideer, og prøv, at sætte dem i værk, som må siges, at være højaktuel lige nu. Kniber det med energien, kan man alliere sig med beredskabsforbundet, som har oprettet kurser i netop dette emne. De vil sågar gerne komme og holde foredrag om det. Men jo flere forskellige artede opgaver vi har, jo mere uundværlige er vi.

Det sidste emne jeg vil bringe på banen af ministerens tale, er noget jeg under alle omstændigheder ville være kommet ind på.

Nemlig ungdomsbrandkorps. Som med al sandsynlighed, vil være noget, rigtig mange beredskaber vil arbejde i, indenfor nærmeste fremtid. Af flere grunde. Men bl.a. fordi det har stor politisk bevågenhed og fokus. Det ser man meget gerne dette fænomen, blive udviklet. Hvor villige de så er til, at finde midler hertil, kan jeg godt være mere tvivlsom overfor. Medmindre man kan spørge dem i disse dage !!

Men jeg tror faktisk heller ikke det er det største problem. Der er rent faktisk mange døre / kasser der står lidt åbne til sådanne projekter. Dog lidt forskellig i forhold til måden man vil drive det på. Og der er mange. Men jeg tror faktisk, at vi vil være rigtig gode til det her. Det jeg så gætter på, kan være lige så svært, som økonomien er, at finde de ildsjæle der vil trække læsset. For det kræves der, og det skal man ikke undervurdere. Starter man op, skal man gøre det ordentlig. Have et seriøst, lærerigt og ikke mindst spændende program for de unge mennesker. Jeg er så til gengæld ikke i tvivl om, at det vil være givtig for alle parter og ikke mindst ens lokalsamfund. Så er det for øvrigt ligegyldig om man satser på utilpassede

unge eller ”bare” unge. Men vi er vel ikke uenige om, at hvis det får sin udbredelse, vil det på sigt gøre en forskel når vi snakker hvervning.

Så jeg håber virkelig, at det også er noget vi kommer til, at mærke mere til end hidtil, hvor Aabenraa har måttet stå alene.

Nu har jeg lige været inde på nogle af de problemer der har været rundt omkring i løbet af det sidste år.

Derfor er det måske på sin plads, at tage en status i de enkelte kommuner.

I Kolding er der ikke sket de store ændringer. Et enkelt værn, Aller, har haft problemer med overholdelse af kontrakten. Det har beredskabschefen valgt at løse ved, at frigøre dem for samme og sende et andet værn af sted sammen med dem.

I Vejen er der slet ikke sket noget. Der er i øjeblikket kontraktforhandlinger i gang for de næste 4 år, og det håber jeg ikke giver anledning til de store problemer. Fungerer fint med 3 frivillige værn og 2 Falck stationer.

I Haderslev har der måske ligget lidt struktur ændringer i luften. Men det blev sådan at de eksisterende værn fik en samlet pose penge, som man så måtte fordele. Det kunne man i fordragelighed og respekt for hinanden gøre på en sådan måde, at ingen blev ringere stillet end andre. Men til gengæld ikke under de helt samme økonomiske vilkår som hidtil. Ret flot gået.

I Tønder har der også været ro på. I hvert fald hvad strukturen angår. Der har man måske også gjort gymnastikken lidt før andre. Alle værn kører som hidtil. Nogle endda bedre end før, da 4 værn har fået helt nye køretøjer.

Når vi nu når til Aabenraa får piben lidt en anden lyd. Der har i efterhånden et stykke tid været en proces i gang – også lidt for længe efter min mening. Men lad os håbe den nu er færdig for et langt stykke tid.

Men den har gjort at værnene i Kollund, Hjortkær, Øster Løgum og Felsted Tumbøl er nedlagt. Vilsbæk skal slås sammen med Kliplev og Barsmark skal sammenlægges med Løjt, så snart de har fået bygget en ny brandstation. Samtidig arbejdes der hårdt på også, at få bygget en ny station i Bov- Padborg så de kan lægges sammen med Frøslev og Vejbæk. Så det var jo ikke så lidt af en omgang.

Nogenlunde samme status ser vi i Sønderborg. Også her er 4 værn nedlagt. Nemlig Skelde, Kværs-Tørsbøl, Hundslev og Asserballe. Til gengæld har 2 værn overlevet ved at have udarbejdet en handlingsplan, som kommissionen har godkendt. Det gælder Rinkenæs og Stevning.

Disse ændringer kan ikke tillægges den nye Beredskabschef, men fakta er at Bjarne Neermann har afløst Jan Erik Rasmussen som beredskabschef i Sønderborg.

Håber at vi også får et godt samarbejde med ham.

Jeg har ikke ved nogen af nedlæggelserne været inde på den endegyldige grund. Det er en blanding af egne nedlæggelser og andre af kommunen. Men vil sige at de med meget stor sandsynlighed har været uundgåelige.

I hørte også at der flere steder var kommet nye køretøjer til. Vi hørte om opførelse af nye brandstationer. En af mine kollegaer har fra hans kommune udtalt, at det giver lidt bedre økonomi at blive mindre stationer, hvilket ses på nyt indsats udstyr, hjelme dragte og støvler.

Så der jeg vil hen med dette er at godt nok vil kommunerne spare nogle steder. Men det kommer så måske andre til gode. Sådant at vi måske nok bliver nogle færre værn, men de får så væsentlige bedre vilkår. Og det er måske ik så ringe endda.

Jeg håber under alle omstændigheder, at vi nu har afsluttet en proces for de næste mange år. Ingen nyder godt af den uro, som også er beskrevet af en kollega. Han udtaler : hvad stemningen i brandværnene angår kan man sige, at den er lidt anspændt. Men det er ikke at sige til, når man er midt i så stor en omlægning af Brand og Redning i kommunen. Folk har ikke vidst om de var købt eller solgt.

Så lad os håbe ingen er i tvivl om det mere.

Lige så omtumlet har det faktisk været for vort museum. Den årlige støtte fra kommunerne er desværre blevet sparet væk. Af samme årsag har museets venner været nødt til, at opsigte den kontrakt vi havde med dem om at drive museet. Jeg vil derfor benytte denne lejlighed til, at takke dem for mange års godt samarbejde og en kæmpe indsats.

Vi har nu i en længere periode forsøgt, at leje den ene hal ud. Uden held indtil videre. Vi har hen over sommeren fået en forholdsvis stor mediebevågenhed i form af både radio, tv og avis artikler. Som har medført en del reaktioner. Dem vil vi endnu engang prøve at bruge overfor kommunerne. Men lad mig gøre det klart. At hvis ikke det lykkes ser det sort ud. Vi har økonomi til de faste udgifter til resten af året og kommer der ingen indtægter inden da kan en lukning komme på tale. Og vi snakker her flere indtægter end det de 93 betalende gæster vi havde i onsdags kan give. Men i mine øjne en katastrofe hvis vi må skille os af med det vi rolig kan kalde en stor del af vores historie. Så I skal være velkomne med gode løsningsforslag.

Mere lyst kan vi sige at vores projekt / samarbejde med Transport UddannelsesCenter, har været. De tilbyder stort kørekort under meget fleksible vilkår. Som flere værn allerede har benyttet sig af og der er flere på vej. Som på så mange andre områder kan I altid kontakte bestyrelsen hvis i vil høre mere.

Det vil også være at finde på vores hjemmeside. Som har fået ny webmaster. Kim Hansen fra Rinkenæs. Jeg vil derfor gerne sige en stor tak til Heinz fra Toftlund, som har trukket læsset i mange år. Jeg vil stadig gerne rette en stor appel til alle om at kontakte webmasteren med alt hvad der kan tænkes at have interesse for andre værn / kammerater.

Det kunne være vores årlige march. Den forgik i år i Hellevad. Sidste lørdag faktisk Som heldigvis kalder den en succes, selvom deltager antallet de sidste år har været for nedafgående. Men da det er en årelang tradition, håber jeg da at nogle står klar til, at arrangere næste år. I så fald vil vi meget gerne høre om det i bestyrelsen.

Igen i år har vi haft et tæt og godt samarbejde med beredskabsforbundet. På mange niveau' er. Jeg håber også I benytter det ude i de enkelte værn. Hjælp hinanden og brug hinanden. Jeg ved i passer godt sammen.

Til landsrådet i juni, hvor vi selvfølgelig var med igen, blev der udnævnt en ny landschef – Per Junker Thiesgaard, som nok skal få lov at præsentere sig selv, men jeg vil gerne ved denne lejlighed ønske ham hjertelig tillykke med jobbet og velkommen til samarbejdet med alle os sønderjyder, som du jo heldigvis kender lidt til i forvejen.

Tak i det hele taget for samarbejdet og jeg vil da også gerne her benytte lejligheden til, at takke for den fine hædersbevisning jeg modtog på landsrådet.

Jeg vil også gerne takke alle andre samarbejdspartnere for det rigtig gode og seriøse samarbejde vi har med hver enkelt af jer.
Endelig skal der lyde en stor tak til alle jer gæve brandfolk for den kæmpe store indsats i har ydet i året der gik. Ikke alene indsatsen, men lige så meget måden I har gjort det på.
Så er det ved, at være tiden til en afslutning med vores helt fantastiske motto, som vil være aktuel til evig tid.

Inden da vil jeg dog tillade mig, at knytte en personlig kommentar til dette, som ellers selvfølgelig er bestyrelsens beretning.

Da dette nemlig er min sidste af slagsen. Jeg stopper som bekendt som formand til årsskiftet. Det har måske undret lidt, at der ikke er formandsvalg på dagsordenen. Men forklaringen hertil er at jeg stopper et år før tid. Som skyldes noget så udramatisk som, at jeg har fået nyt job, som beredskabsinspektør i Vejen kommune. Hvor en af betingelserne for jobbet var, at skulle opgive mine poster som formand her og mit kaptajns job i Skodborg. Det var noget af en pille at skulle sluge, men fair nok.

Jeg har også haft min tid begge steder, og det er ingen skade til med noget nyt blod og ideer. Men jeg vil sige tusind tak for en fantastisk tid her i Sønderjysk Frivillige Brandværnsforbund. Det har været utrolig spændende og givende. Jeg har prøvet at gøre min indflydelse gældende i den retning, som jeg af hele mit hjerte har troet på var den rigtige for det system som jeg altid vil være en del af.

Jeg vil gerne takke alle de fantastiske mennesker jeg har haft berøring med igennem de mange år. Især vil jeg gerne takke alle de bestyrelsesmedlemmer jeg har arbejdet sammen med. Og de venskaber det har givet skal jeg heldigvis ikke opgive.

Så må jeg.

Én for alle – alle for én .

Gud til ære – næsten til værn.